

ชื่อวิทยานิพนธ์ : ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาจริยธรรมเพื่อการดำเนินชีวิต

ชื่อผู้วิจัย : นายวรงค์ ขวัญจันทร์

ปริญญา : พุทธศาสตรมหาบัณฑิต (พระพุทธศาสนา)

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

: พระมหาประมวล ฐานทตโต, ดร. ป.ธ. ๖, พธ.บ.(ภาษาไทย),
M.A.(Ling), M.A., Ph.D.(Pali & Bud).

: ดร.ประยูร แสงใส ป.ธ. ๔, พ.ม., พธ.บ., P.G. Dip. In
Journalism., M.A. (Ed.), Ph.D. (Ed.)

วันสำเร็จการศึกษา : ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๖

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ ๑) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้ของอาจารย์ผู้สอนรายวิชาจริยธรรมเพื่อการดำเนินชีวิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ๒) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการเรียนรู้อย่างจริยธรรมเพื่อการดำเนินชีวิตเป็นการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ผลการวิจัยพบว่า

ด้านความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้พบว่านักศึกษาที่ได้รับความรู้ มีความคิดเห็นต่อวิธีการจัดการเรียนรู้ของอาจารย์ผู้สอนอยู่ในระดับมาก และถ้าพิจารณาในด้านพบว่า มีความคิดเห็นมากที่สุดในด้าน โครงการฝึกปฏิบัติธรรมในศาสนสถาน ภายในจังหวัดสกลนคร และโครงการทำบำเพ็ญกุศลในศาสนสถานภายในจังหวัดสกลนคร (ค่าเฉลี่ย ๕) นอกจากนี้ยังมีความคิดเห็นในระดับมากอันดับแรกคือ รูปแบบการสอนโดยเน้นผู้เรียนให้มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน ค่าเฉลี่ย ๔.๕๕ รองลงมาคือ รูปแบบการสอนแบบบรรยายเกี่ยวกับเบญจศีล ค่าเฉลี่ย ๔.๕๓ และ ความสามารถในการจัดการเรียนการสอน มีลำดับความสัมพันธ์กับเบญจศีลที่สอดคล้องต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ย ๔.๕๐ ตามลำดับ

ความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาที่มีต่อหลักเบญจศีล ที่มีการตอบได้ความหมายที่ใกล้เคียงกัน และการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันนักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายของคำว่าเบญจศีล สูงถึงร้อยละ ๓๘.๒๓ โดยมีความเข้าใจว่าเบญจศีล หรือ ศีล ๕ แปลว่า ปกติ หมายถึงความเป็นปกติเป็นหลักธรรมที่ทำให้คนเป็นที่น่าเคารพนับถือ แบ่งออกเป็น ๕ ข้อ คือ ห้ามฆ่าสัตว์ ห้ามลักทรัพย์ ห้ามประพฤติดิฉินกาม ห้ามพูดโกหก และห้ามดื่มของมึนเมา ร้อยละ

๑๓.๓๘ เข้าใจความหมายของศีล ว่า ศีล ๕ คือ ข้อปฏิบัติของชาวพุทธขั้นพื้นฐานอันเป็นระเบียบแบบแผนเพื่อฝึกหัด กาย วาจา ให้เกิดความเป็นมนุษย์โดยสมบูรณ์ และร้อยละ ๑๒.๓๖ ตามลำดับ

ความสำคัญของเบญจศีล เบญจศีล มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตมนุษย์ ไม่ทำให้คนอื่นเดือดร้อน ไม่ลักขโมยของคนอื่น ไม่ผิดลูกผิดเมียใครเขา และการไม่เสพของมีนเมา ถ้ายึดตามหลักเบญจศีลจะทำให้ชีวิตของคนเรามีแต่ความสุข ความเจริญ คิดเป็นร้อยละ ๖๑.๒๒ และ เบญจศีลมีความสำคัญต่อชาวพุทธทุกคน ซึ่งศีลนั้นเป็นข้อปฏิบัติขั้นพื้นฐานอันเป็นระเบียบแบบแผนเพื่อฝึกหัดกาย วาจา ให้เกิดความเป็นมนุษย์โดยสมบูรณ์ ร้อยละ ๓๘.๓๘

การนำหลักเบญจศีลไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาสามารถสรุปได้ดังนี้ คือ การถือศีล ๕ ได้ครบทุกข้อเป็นสิ่งที่ดี แต่ส่วนใหญ่จะรักษา ข้อที่ ๑ ไม่ค่อยได้ เพราะการฆ่าสัตว์เพื่อนำมาเป็นอาหารนั้นเป็นปัจจัยสำคัญในการดำรงชีวิตมนุษย์ แต่ถ้ามีศีลแล้วคนส่วนใหญ่ก็จะเกรงกลัวต่อบาป ไม่ฆ่าสัตว์ที่มีคุณค่าต่อมนุษย์ เช่น ควาย ช้าง เป็นต้น ไม่ลักขโมยสิ่งของคนอื่น ไม่สร้างความเดือดร้อนให้คนอื่น การเข้าวัดปฏิบัติธรรม บำเพ็ญกุศลเพื่อมวลมนุษยชาติ ดังนั้น เบญจศีลจะมีประโยชน์มากต่อผู้ที่ถือปฏิบัติได้ย่อมส่งผลดีต่อสังคมประเทศชาติ และมวลมนุษยชาติ คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ สรุปได้ว่ากระบวนการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ผู้สอนสามารถปลูกฝังหลักเบญจศีลให้แก่นักศึกษาได้อยู่ในระดับมาก

Thesis Title : A study of Sakhonnakhon Rajabhat University students view towards learning management on the morality subject for the way of life.

Researcher : Mr. Varangkool Kaokun

Degree : Master of Arts (Buddhist Studies)

Thesis Supervisory Committee :

: Phramaha Pramuan Thanadatto, Pali VI, B.A. (Thai), P.G. Dip. in I.P.R. (Phi. & Religion), M.A.(Ling.), M.A.(Pali & Bud.), Ph.D.(Pali & Bud.)
: Dr. Prayoon Saengsai (Pali IV, B.A., M.A. (Ed.), P.G. Dip. (Journalism), Ph.D.),(Ed.)

Date of Graduation:...../ March / 2013

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) to study of Sakhonnakhon Rajabhat university students view towards learning management process on the morality of lecturer for the way of life., and 2) to study the learning on the method to develop ethical subject for the way of life.

In terms of perceptions to the teaching and learning process, it showed that the perception of the students in teaching and learning process of teacher was at a high level. Considering in each aspect, it showed that they had the highest level of perception in the project of Dhamma practice in religious places and the project of making merit in religious places in Sakon Nakhon Province (mean = 5). Moreover, the students had the high perceptions in the teaching method of student center as = 4.99, the lecture method of the five precepts as = 4.93, and the ability to arrange the teaching and learning continuously corresponding to five precepts as = 4.90, respectively.

The perceptions and practices of the five precepts by the students were 38.27 percent. They perceived that the five basic precepts referred to regularity, which was the regularity of dhamic principal that made an individual respectful. The five precepts included abstaining from harming living beings, stealing, sexual misconduct, lying and taking intoxication. Of the students, 13.78 percent perceived that the five precepts were basic moral practices of Buddhists

for rehearsing their body and speech in order to become a perfect human, and others were 12.76 percent, respectively.

The perception of the students to the importance of the five precepts to human way of life, which they prevented individuals from causing troubles to others, no stealing, no sexual misconduct, and no taking intoxication, was 61.22 percent. Moreover, the perception of the students to the importance of the five precepts to Buddhists which allowed people to rehearse their body and speech in order to become perfect human was 38.78 percent.

To apply the five precepts to daily life, the students concluded that holding all five precepts was a good thing, but mostly people could not hold the first precept because killing live beings for food was essential for human life. However, they would be scared of sins if they hold the precepts, and therefore they would not kill beneficial animals such as buffaloes and elephants, not steal things from others, and not cause troubles to others. Then they went to a temple for moral practices and merit making. Thus, the perception in which the five precepts were very beneficial to people who practiced and further resulted in better society, nation and humankind was 100 percent. In conclusion, learning and teaching arrangement of teachers could nurture students to practice the five precepts in the high level.